

M.J. Koechlin

Onze offers

-

In het Woord, en in de gedachte van God, geldt één groot principe over het brengen van onze offers, waarvan wij goed doordrongen moeten zijn:

Niets van wat wij Hem willen aanbieden kan voor Hem aangenaam zijn, als dat de vrucht is van eigen werken of van ons verstand.

Hij geeft en wij hebben niets om aan Hem te geven. Het menselijke hart heeft heel veel moeite om deze les te leren. Toch vinden we dit helder en duidelijk in het Woord vanaf het begin van de geschiedenis van de mens.

Wij roemen in wat God ons heeft gegeven, alsof wij het zelf hebben verkregen of verdiend. Wij zijn wijs in eigen ogen. Wij vergeten dat wij onze kracht, rijkdom en bekwaamheden van God hebben gekregen. *‘Zo zegt de HEERE: Laat een wijze zich niet beroemen op zijn wijsheid, laat de held zich niet beroemen op zijn sterkte, laat een rijke zich niet beroemen op zijn rijkdom. Maar laat wie zich beroemt, zich daarop beroemen dat hij begrijpt en Mij kent dat Ik de HEERE ben, Die goedertierenheid bewijs, recht en gerechtigheid op de aarde doe, want in die dingen vind Ik vreugde, spreekt de HEERE’* (Jer. 9:23, 24).

Wij zijn altijd trots op onze daden en in onze gedachten naar het vlees. Boven alles haat God deze menselijke trots. Het bedroeft Hem en Zijn hart sluit zich daarvoor af. Terwijl Hij Zijn hart wijd opent voor nederigheid en ootmoed. Daarover giet Hij de schatten van Zijn liefde en goedheid uit.

Dit vinden we in de Bijbel, vanaf de eerste bladzijden, beschreven in het voorbeeld van Kaïn en Abel. Kaïn brengt God de vruchten van de aarde, nadat hij die moeizaam bewerkt heeft. Hij denkt daarmee God te behagen. Maar God slaat geen acht op zijn offer. Abel offert de eerstgeborenen van zijn kudde. Het is niet zijn werk, maar God slaat acht op zijn offer.

In dit voorbeeld zit nog een tweede principe dat nog belangrijker is dan het eerste. Een oneindig kostbare openbaring die ons, als zondaars, de raadsbesluiten van God over ons heil laat zien.

God zal ons een Heiland geven, een volmaakt mens. Hij heeft Hem voortaan altijd voor ogen, Jezus, Zijn geliefde Zoon. Hij zal Hem in de wereld zenden, als slachtoffer, om in onze plaats het oordeel te ondergaan, dat wij verdiend hebben. Hij zal voor ons door de dood gaan, als overwinnaar: *'het Lam van God'*, voorgerekend vóór de grondlegging van de wereld.

Door dat offer, kan God heel lang wachten en eeuwenlang geduld en genade hebben met mensen. Daarom kan Hij ook, na de mens vanwege de zonde uit de hof van Eden te hebben weggestuurd, zich weer met hem in verbinding stellen en hem brengen op het terrein van Zijn genade. Laten we, als het om offers gaat, er ook denken dat: *'De aarde is van de HEERE en al wat zij bevat, de wereld en wie er wonen'* (Ps. 24:1). Hij kan ons alles afnemen en 'de onrechtvaardige rijkdommen', die Hij eerst aan ons heeft toevertrouwd, aan anderen geven.

Toch heeft God altijd aanbidders gezocht, die Hem offers willen brengen. Wat kunnen dan de mensen offeren aan Hem, die hen geschapen heeft en van wie alle dingen zijn?

God heeft aan hen, die Hem zoeken, laten zien dat ze een altaar moeten bouwen om Hem te aanbidden en om voor Hem aangenaam te zijn. Op dat altaar moeten ze een brandoffer, een slachtoffer, offeren om Hem een aangename geur aan te bieden. Dat hebben Noach, en andere mannen Gods, door het geloof, heel eenvoudig gedaan; bij wijze van spreken in primitieve eenvoud.

Daarna heeft de Heer een volk gekozen uit de volken. Hij heeft dat volk afgezonderd om Hem te aanbidden. Hij zegt tot hen: *'U moet voor Mij een altaar van aarde maken en daarop uw brandoffers en uw dankoffers, uw kleinvee en uw runderen offeren. Op elke plaats waar Ik Mijn Naam zal laten gedenken, zal Ik naar u toe komen en u zegenen. Maar als u voor Mij een stenen altaar maakt, mag u dit niet bouwen van gehouwen stenen, want als u ze met uw houweel bewerkt, ontheiligt u ze'* (Ex. 20:24, 25). Dit is natuurlijk om in de eredienst alles, wat het gevolg is van menselijke arbeid, uit te sluiten.

In de boeken van de koningen zien wij de prachtige tempel die door Salomo is gebouwd. Israël is er trots op. Maar onder haar mooie uiterlijk vinden er gruweldaden plaats, waar de profeet Jeremia van zegt: *'Is dan dit huis waarover Mijn Naam is uitgeroepen, in uw ogen een rovershol?'* (Jer. 7:11). Als de discipelen naar de Heer komen en Hem bewonderend wijzen op de gebouwen, door mensenhanden gebouwd, zegt Hij tegen hen: *'Ziet u dit alles niet? Voorwaar, Ik zeg u: er zal hier geen enkele steen op de andere steen gelaten worden die niet zal worden afgebroken'* (Mat. 24:2). De gebouwen van de tempel, die tegen hoge kosten zijn gebouwd en die de discipelen hebben bewonderd, zijn inderdaad verwoest.

Wat blijft er in de wereld over, van alles wat de mensen hebben opgericht en georganiseerd, voor de eredienst en de aanbidding? Alles waar het hart van de mensen zich aan heeft gehecht heeft hen afgehouden van het enige voorwerp dat de aanbidder moet bezighouden: de opgestane Christus, Die nu gezeten is in de heerlijkheid. Hij wacht op het ogenblik dat Hij de ware aanbidders kan komen halen en om hen te oordelen, die alleen maar een uiterlijke godsdienst hebben.

De prachtige godsdienstige gebouwen, de weelde daarin, en de geest die de belijdende christenheid bezielt is een enorme tegenstelling met de eenvoud en de nederigheid van de eerste gelovigen! Zij waren wars van vorm en luister. Alles was in overeenstemming met de verheven vernedering van onze goddelijke Heiland.

Geen gedaante, geen heerlijkheid! Moet dat niet het karakter zijn van heel ons leven?

Jeruzalem was enige plaats, waar de Joden onder de wet konden aanbidden. Daar stond de Ark in het heilige der heiligen. Er waren verordeningen waaraan zij zich strikt moesten houden. Elk offer moest op het altaar geofferd worden door een priester. Elk offer vereiste een slachtoffer, waarvan het bloed de aanbidder reinigde. De plaats voor het offer, de voorwaarden waaraan moest worden voldaan, alles was nauwkeurig geregeld. Zondoffers moesten bovendien steeds weer worden geofferd, voor elke zonde of schending van de wet.

Hoe anders is de eredienst van de gelovige onder de genade, waarin wij leven. Er is geen offer of zondoffer meer nodig. Onze Heiland heeft voor ons één enkel offer gebracht dat voldoende is tot in eeuwigheid. 'God zal zich onze zonden en ongerechtigheden nooit meer herinneren'. Wij zijn voor Hem geen zondaars meer, maar aanbidders. Maar hoe moeten wij naderen? Wat kunnen wij Hem aanbieden?

Er geldt geen enkele verordening; het Woord laat ons hart helemaal vrij. Alle belemmeringen zijn weg. Het laat ons een nieuwe en levende weg zien, die Christus voor ons heeft vrijgemaakt tot in het Heiligdom, waar Hijzelf ook zit in heerlijkheid.

Het komt er niet op aan waar het lichaam van onze vernedering zich bevindt, te midden van zoveel moeilijkheden en vermoeiende dingen van het leven. Soms worden we overstelpt door beproevingen in een wereld waar alles vluchtigheid is. Laten we uit de legerplaats gaan, uit de belijdende christenheid. Laten we ons reinigen van de vaten van oneer, die zich daar bevinden. En laten we ons verenigen met hen, die de Heer aanroepen uit een rein hart. Hij is daar in hun midden als zij in Zijn Naam vergaderd zijn. Hij heeft het beloofd en Hij is getrouw.

Natuurlijk blijven onze lichamen nog op aarde, maar onze geest en ons hart kunnen zich door het geloof in de hemelse gewesten bevinden.

En wat kunnen wij aan God offeren? Aan die grote God, Die zo hoog verheven is boven de hemel en de aarde? Zijn wij geen arme kleine kudde, met niets anders dan gebreken in het lichaam van onze vernedering? Alleen de vrucht van de lippen, die God ons gegeven heeft door Zijn liefde, zal alle trots buitensluiten als we de naam van Jezus belijden. Van Hem, die ons de Vader heeft leren kennen die nu ook onze Vader is. Deze enige Naam moet ons hart vervullen en worden uitgesproken door onze mond. Deze vrucht van de lippen zal tot Hem opstijgen als een welriekende reuk.

God zij geprezen, dat we zo kunnen opzien tot de troon van de genade en kunnen naderen! Laten we erkennen, en ervaren, dat wij deze genade nodig hebben, als wij in onvolmaaktheid 'geestelijke offers' offeren.

Laten we deze waarheden, die het Woord ons openbaart, in praktijk brengen! We kennen ze. Ze zijn te vinden in het kostbare boek, dat wij dagelijks lezen. Vervullen zij ons hart met vrede en vreugde? En doen ze ons hart van liefde voor Hem, die ons zulke voorrechten gegeven heeft voor zo'n hoge prijs, overvloeien?

Bron: Le Messenger Évangélique 1943-287; Titel: Nos Offrandes